

nister ad Lovgivningsveien at foretage Skridt til, at samme Ret for Fremtiden kan tilkomme enhver myndig Qvinde?"

Spørgsmaalet om denne Forespørgsels Fremme vil blive sat paa Dagsordenen for et følgende Møde.

Næste Møde vil blive afholdt i Aften Kl. 8. Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov, angaaende Foranstaltninger til Hunsdyr- og især Hesteavlens Fremme.

Mødet hævet Kl. 5 $\frac{1}{2}$.

Dem og Halvtredstindstyvende Møde.

Tirsdagen den 10de December Kl. 8 Aften.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Efter Dagsordenen gaae vi til Fortsættelsen af anden Behandling af Forslag til Lov, angaaende Foranstaltninger til Hunsdyr- og især Hesteavlens Fremme. — Den Deel af Lovforslaget, jeg skal sætte under Forhandling, bestaaer af § 2 samt §§ 8 til 15, altsaa Resten af Lovforslaget med de dertil hørende Endringsforslag. Jeg skal bemærke, at det Forslag, som under Nr. 39 er stillet af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Hegermann-Rindencrone) til § 9, er kun opført som eet Endringsforslag, men vil blive afstemt i to forskjellige Afstemninger, saaledes at der først afstemmes over sammes første Deel, og derpaa over dets sidste. Med Hensyn til denne Deel af Forslaget skal jeg bemærke, at der ved Affattelsen af samme er gaaet ud fra den Forudsætning, at det Endringsforslag, der under Nr. 15 var stillet af den samme ærede Rigsdagsmand til § 3, vilde blive vedtaget, men ved den foregaaende Afstemning er det blevet forkastet. Efter Conference med den ærede For-

slagsstiller kan jeg imidlertid ikke see noget Hindring for, at Forslaget desuagtet bliver afstemt; thi om det ogsaa nu vil blive noget mindre correct i sin Affattelse, er det jo Noget, der vil kunne rettes til tredje Behandling, forsaavidt Thinget maatte vedtage det. Jeg finder det saameget mere rigtigt, at dette Forslag ikke ansees som bortfaldet paa Grund af den foregaaende Afstemning, som det var hændeligt af Forhandlingerne under Formiddagsmødet, at det Forhold, som deri omhandles, ikke dengang blev gjort til Gjenstand for Discussion, forbi man forudsatte, at det vilde blive særligt behandlet, naar § 9 kom under Forhandling. — Forhandlingerne over dette Afsnit ere aabnede; Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

N. Sage: Der er under Finantslovens 2den Behandling blevet ytret saa Meget om det Forslag, der er stillet om paa Finantsloven at stryge hele Stutterivæsenet, at det vel maa være tilladt at sige nogle saa Ord i den Anledning. Det er os alle bekjendt, hvorledes Loven af 31te Marts 1852 har ordnet dette Stutterivæsen, men jeg troer ogsaa, at vi Alle have været enige om, at det var en Prøve i 10 Aar, som dengang skulde gjøres, og dersom det ikke bestod denne Prøve, saa skulde det opheves; om ogsaa Lovens strenge Bogstav er for, at denne Lov endnu bestaaer, saa troer jeg, at hele Meningen her i Salen har været, at naar Prøven ikke faldt tilfredsstillende ud, skulde Loven være bød, og jeg vil i den Anledning tillade mig at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa et Blad, som De ville have fundet paa Deres Blads, nemlig et Uddrag af den Stemning, der viste sig her i Salen ved 2den Behandling af Finantslovudkastet for 1851 til 1852, og hvad der senere foregik. Den ærede Ordfører for Finantsudvalget yttrede dengang meget bestemt, at Udvalget nærede overmaade stor Tvivl, om det i det Hele taget var rigtigt at fastholde disse Stutteriindretninger paa Statens Regning; saavel han som de øvrige Medlemmer hældede meget stærkt til den Tro, at det var urigtigt at drive den for Statens Regning. Et andet Medlem gjorde opmærksom.